

Megjelenik hetenkint háromszor u. m. kedden, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési díj:

Egész évre	10 frt.	o. é.
Félévre	5 „	50 kr.
Évesjegyre	3 „	„
Egy hóra	1 „	„

Szerkesztői szállás:

belső szénkezze 131. szám.

Kiadó hivatal:

Középütcza Stein J. könyvkereskedése.

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI LAP.

Hirdetési díj:

5t hasábos garmond sorért 1-ször 7 kr.
2-szor 6 kr. 3-szor 5 kr. s minden hirdetés
után 30 kr. bélyegdíj.

Hirdetések felvételnek:

Bécsben: Oppelik Alajosnál (Wollzeile 22.)
Haasenstein és Vogelnél (Neuer-
Markt 11 szám.)
Pesten: Zeisler M. (Király utca 60 sz.)

Nyilvántartási díj:

sora után 20 kr. 8-ig beküldése mellett
a szerkesztőséghez czimzendők.
Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál
kezelendő.

Pest, decz. 14. 1869.

(B.) Ma újabb egész halom petitioval özönlött el a ház a szélsőbal két tagja, Schwarz Gyula és Miletics Svetozár.

A két képviselő interpellációt igen különböző természetűek valának. Schwarz Gyula inkább a tudományok terén mozgott s interpellációjának nem igen volt nagyobb politikai bődereje; míg Miletics Svetozár újból a dalmatiai eseményekkel bajlódott, s a mint látszik, minden áron szeretne e tárgyban oly határozatot kiesikarni, mely a pragmatika sanctio alapján létrejött 1867-ki kiegyezést meggyöngyítse, s Magyarországnak az uralkodóház és a lajhántuli tartományokhoz való viszonyát legalább is annyira meglazítsa, hogy aztán abból alkalomilag egy dunai conföderáció nőhesse ki magát.

Az interpellációk az illető minisztereknek adatnak ki.

Ezután a ház gazdasági bizottmánya, a központi és pénzügyi bizottmány tették meg jelentéseiket. A pénzügyi bizottmány jelentése rövid ideig tartó vitát idézett elő. A ház elnöke azon kérdést tette fel, hogy miután a pénzügyi bizottmány beadta a budget tárgyalásban készített jelentését s a ház már régebb elhatározta, hogy a budget részeit, mindenek előtt, sőt a napirenden levő tárgyak felbeszélésével is tárgyalni kívánja; mikorra óhajtaná a pénzügyi bizottmány jelentését napirendre tűzteni? Erre Tisza Kálmán azon kérdéssel fordult a pénzügyminiszterhez: mily utat óhajt követni a budget tárgyalásánál?

A miniszter interpellationnak tekintvén Tisza nyilatkozatát, annak írásban beadatását kérte, s miután ez megtörtént, hivatkozva a ház határozatára, kijelentette, hogy magától a háztól függ a budget tárgyalására vonatkozó eljárást meghatározni. Tehát nem sikerült a baloldalon egy időnap előtti vita előidézésével újból tovább taszigálni a budget tárgyalását; mert a ház tudomásul véve a miniszter feleletét, már csak arról lehetett szó: mikor kezdessék meg a budget tárgyalása.

Csütörtökre akarták némelyek a jobboldal részéről; azonban a baloldali szokott modorra szerint vádaskodásokhoz folyamodott, azt állítván, hogy a ministerium és a jobboldal nyakra-főre akarja tárgyalatni a költségvetést, kikértilvén az alapos megvitatást; a vitának csakugyan a lett a vége, hogy maga a pénzügyminiszter is belenyugodt a költségvetés tárgyalásának szombatra halasztásába.

A rövid vita folytán csak úgy özönlöttek balról a gyanúsítások; de hisz majd még több ilyest hallhatunk, azért a mostaniakat bátran mellőzhetjük.

Azonban lehetetlen nem érinteni egy eredeti tant, melyet Vukovics hangsúlyozott a baloldal részéről, s mely szerint egyetlen oly költségvetés sem számíthat helyeslésre, mely nem az ellenzék belenyugvásával jött létre. Csodálatos egy tan ez, a parlamentarista kormányformával bajosan lesz az valaha összeegyeztethető.

Szombaton tehát megkezdődik a költségvetés tárgyalása. Előre láthatólag hossza és heves lesz a vitakodás; bevégeződik e a jelen évben, nem tudom; de a ház csak kötelességét teljesíti, midőn hozzá kezd a tárgyaláshoz; majd a viták folytán kiderül, ha vajjon a baloldala reá illik e, hogy taktikájá csak az akadékoskodás, — vagy a jobboldalnak nincs egyéb célja, mint e nagyfotosságu tárgyat amugy nyakra főre áthajtani a házban.

Majd szólani fognak a tények, beszélni a dictiók és az előadás modora; de a mai előcsátározás azt sejteti, hogy a baloldali eddigi gyanúsító modorával ezuttal sem fog felbagyni.

A szélsőbal hibetűleg a jelen ministeriumtól határozottan meg fogja tagadni a költségek megszavazását, míg a balközép elmondand pár bizalmi phrasist, de igyekezni fog gyanúsításokkal megingatni a ministerium állását.

Az első határozott férfias modor; míg emezt, mint ellenzéki tag sem követné soha.

N-Szeben város képviselőjének legújabb botlása.

+ Már-már binni kezdők, hogy az utóbbi két évtized alatt vitézkedett ó-szászok egyetemi fölterjesztéseinek dallamai, melyekben az alapthemat mindig az képezte, hogy: „a Sachsenland önálló terület és önkormányzati szempontból annyira független a magyar államtesttől, hogy belső szervezésébe még a magyar parlamentnek sem lehet beleszólása” — minden furcsánál furcsább változataikkal véget értek.

Fájdalom! mint látjuk, az ellenkező történik; mert az ó-szászok egy része még mindig nem találja magát otthonosan a hagyományos, őseik által elég szélesre taposott circumspectusság útján.

Ha a „Sieb. d. Wblt.“ a legkonokabb ó-szászok eme közlönye, miután a képviselők „szabad választás” alapján való megújítását elodáznai nem lehetett, — a keserű pohár megízlelése után, fanyar képpel azt hirdeti, hogy a jelenlegi, ó-szász politikai hitvalláson lévő királyföldi, helyhatósági tisztviselők új választás útján lehető kicserélése a közügyekre nézve káros; de ennek támogatására csak azt hozza fel, hogy miért „toldoztassék össze provisorium minden áron, midőn a törvényes végleges szervezés küszöbön áll,” — mindezt értjük, mert hát az ó-szászok eme előharcosai nem tehetnek másként, már csak a következetesség kedvéért sem; — de, hogy egy reformált testület, milyen N-Szeben város új képviselője, midőn tagjai alig tették le az id. szabályozásban előírt esküt, mint „törvényesen megválasztottak,” — maga alatt vágja el a fát, megtagadván az alapot a melyen áll, törvénytelennek és illetéktelennek nyilvánítván önmagát, semmisnek állítván a magyar miniszter, parlamenti felhatalmazás alapján, az egyetemi fölterjesztés szám-bavételével készített, s királyi megerősítést nyert szabályozó rendeletet, — erre elkészülve senki sem lehetett, ily félszeg és képtelen eljárást senki sem várhatott a N-Szeben város új képviselőjében ülő város-atyáktól, bármily értelemben vegyék is ezek a „specialis ramus sacrae corone”-t.

Ugy látszik, hogy korunkban az óvatosság is hajlandó a túlzásra. Az „ifjú szászok” jobban ismerték politikai ellenfeleiket s lapjukban, a „Sieb. Blätt“-ben, már decz. 1-én kimondták azt, hogy látva, mily elemek juttottak be a n-szebeni új képviselőbe, el lehetett készülni arra, hogy ezek legelső alkalommal óvás- és tiltakozáshoz látnak. Ugy is történt: csak hogy a magyar kormány szabályozó rendeletét érvénytelennek nyilatkoztathassák, saját létezésüket is megtagadják.

Az első e rohamot az új szabályozás ellen intézi a n-szebeni képviselő. Azt állítja jegyzőkönyvi óvásában, hogy a „Budapesti Közl.” 1869. márcz. 28-ki 71-ik számában megjelent miniszteri rendelet törvénytelen, mert átlépi az 1868. XLIII. t.-cikk 10. §-ban adott parlamenti felhatalmazás hatáskörét; hogy ellenkezik az 1791. XIII. és 1868. XLIII. t.-cz. 11. §-ben biztosított királyföldi „öntörvényhozással”; végre, hogy ellentétben áll a „szabadság és önkormányzat” alapelveivel.

Ha az új szabályozásra csakugyan reá illenek e vádak, akkor a n-szebeni képviselő tagjainak a mandatumot semmi áron sem lesz vala szabad elfogadniok; miután azonban az új képviselőben helyet foglaltak ezáltal, első sorban önmaguk czáfólk meg az általuk szerkesztett jegyzőkönyvi óvás vádjait. De a dolog nem áll úgy, mint azt a n-szebeniek állítják.

A belügyér nem lépte át a parlamenti felhatalmazás által előszabott határokat, mert az 1868. XLIII. t.-cz. 10. §-nek a Királyföld ideiglenes újrászervezésére vonatkozó passusa így hangzik:

„addig is (t. i. a végleges szervezést illető törvényjavaslat benyújtásáig) felhatalmaztatik a miniszterium, hogy a királyföldi székek és városok szervezését és hatáskörét illetőleg, az itt kifejezett vezérelvek szellemében ideiglen intézkedjék.” A 10. §. ezt megelőző szakaszának értelmében, a miniszteriumnak a „Királyföldön” lakó bármely nemzetiségű honpolgárok jogegyenlőségét” kelle tekintetbe venni és összhangzásba hozni. Ugy hisszük, ennek értelmében járt el a belügyér, midőn a magukat kiegészítő communityások eltörlését rendelé, s elegendő széles alapon és „szabad választás” által nyitott utat a valódi községi képviselők megalkotására; de az „illeték kihallgatása” elvének is hódolt a miniszter akkor, midőn még az ósdi egyetem fölterjesztéseit is olyannyira számba vette, hogy a mi kor- és czélszerű azokban volt, átvette, s a mit még

ezenfelül id. szabályzatába belefoglalt, azt ép a királyföldi honpolgárok jogegyenlőségére érdekében tévé. Az önkormányzati jogok sem lettek megcsorbitva; különben is azoknak hatáskörét a megyék és községek rendezéséről hozandó törvény állapítandja meg, a királyföldi törvényhatóságokat illetőleg is.

Azonban, mindez óvásra ösztönöz Nagy-Szeben képviselőjét; ők sehogy sem akarják törvényesnek tekinteni az „új szabályozást,” bár a régi, nem-felelős kormány által kiadott regulatív punctumokan alapult, önmagukat kiegészített communityásokat, s ugyan azok értelmében választott tisztségeket mindig noli me tangere törvényes intézményeknek vallották; ők ma is a régi „alkotmány-szerű jogállapot” visszaállításához kötik létezésüket, — holott szülőanyjuk csak is az új szabályozás lehet, ennek megtagadásával nem is létezhetnének, s így annál kevésbé tiltakozhatnának az ellen, mit nem bécsi önkényű kormány rendelt, hanem a nemzetnek felelős kormány, az ország törvényhozásának felhatalmazásából, Magyarország királyának megerősítésével létesített.

Avagy azt hiszi a n-szebeni képviselő, hogy az 1868. XLIII. t.-cikkének 10. §-en kifejezett fővezérelvnek: a Királyföld bármely nemzetiségű honpolgárai jogegyenlőségének úgy lehet eleget tenni, ha a régi kiváltságok elavult állapotát pur et simple helyreállítják?!

Alig hiszszük, hogy ily alaptalan reményeket komolyan táplálnának a n-szebeni képviselő tagjai; mert ama régi állapot visszaállításának a korszellemlét elutasító hatlan kívánságait kellene legyőznie, s erre a mai korban, talán egy n-szebeni képviselő akarata és óvása is nagyon könnyűnek fog találni. A régi, törvényesnek nevezett kiváltságok állapot helyreállítása nyujthatna ugyan nagy előnyt a most helyhatósági szolgálatban álló burocratáknak; de kiszámíthatlan kára lenne a Királyföld népének, s kivitele, kiesiben ép oly lehetlen, mintha valami ideológ ma ismét a hűbéri intézmények behozatalát akarná megkísérteni.

Közelről tekintve az újabb óvást, úgy tűnik az fel előttünk, mintha a jelenlegi tisztviselők megmaradása mellett kötne kardot; mert, azon állítás, hogy az új választás által csak a tisztviselői kar szakképessége apadna, ürtügynek is igen átlátszó.

Ugyanis, az életbeléptetett „szabad választás” által ép az vált lehetővé, hogy a Királyföld legszakképesebb egyénei jussanak be a hivatalokba; az, hogy a Comes többé nem candidál az oratórságra, senatorságra s egyéb főbb hivatalokra, — vagy, hogy ezeket és a többi helyhatósági tisztviselőket nemcsak a hivatalnokok sorából, vagy a képviselőből lehet és kell választani, — alig szolgálhat a „szabad önkormányzat” hátrányára; ép oly kevésbé csorbithatja a helyhatósági jogokat az, hogy kivételkép lehet politikai tisztviselő a nem-jogvégtett, de gyakorlati közigazgatási képesség- és jellemről fogva a választók bizalmát megnyert egyén is; hisz ily jogot nem végtettek, a ma hivataloskodók közt is találni lehet feles számmal, s voltak ilyenek mindig az ország bármely törvényhatóságában is.

Nem áll tehát az, mintha a szabad választás által kevésbé alkalmas tisztviselői kart nyerne a Királyföld; ép úgy alaptalan ráfogás a Comes kijelölési jogának „korlátlanúsága”; — sőt az is légből kapott állítás, mintha a jegyzőkönyvek fölterjesztése az önkormányzat elvével össze nem férne; mert hát azokat eddig is a fő-kormányzók elébe tartották a kir.-földi magistratusok és egyetemen adni, s mégis, épen a jó ó-szászok hivatkoznak a régi dicső önkormányzati állapotokra.

Hogy azok, kik a mostan hivataloskodók elmozdíthatatlansága mellett szállanak síkra, ezek érdekében nem tartózkodnak az 1869. IV. t.-cikknek visszahatót erőt tulajdonítani, — s a qui habet tempus, habet vitam elvet úgy akarják ezekre nézve kamatoztatni, hogy azt erősítik, mintha az igazságszolgáltatás és a megyék korszerű rendezése legközelebből bekövetkezhett — ez nagyon természetes; de első tekintetre kiténik, hogy e semmitérvő ürtügy, csak elpalástolni igyekszik ama makacsságot, mely,

a mily indokolatlan, ép oly merész ignorálása a felelős parlamenti rendszernek, s mely, túlmegy még a megyék koordináltságának épen nem korszerű theoriáján is, midőn egyszerű városi képviselő megtagadhatni véli azon miniszteri rendelet második részének végrehajtására való közreműködést, holott maga is csak épen e szabályozó rendelet alapján állhat fenn.

A n-szebeni képviselő az óvás 4-dik pontjában teszi fel az i-re a pontot, midőn így szól: „a gyűlés végre kijelenti annak sürgető szükségét, hogy a Sachsenland egyetemes képviselőjének adassék alkalom melőbb az id. szabályozás felett nyilatkozni” és arra, hogy: „a Királyföld valódi szükségének megfelelő reformokra az öt megillető törvényes befolyást gyakorolhassa.” Nagyon találóan jegyzi meg erre az „ifjú szászok” közlönye, hogy ez „a régi dal a „szász Landtagról,” csakhogy „újra jelenetve,” s hogy ezáltal a „kiváltságok külön állás” lett ismét körvonalozva, „melynek visszavívása csak úgy lenne lehetséges, ha a történet kerekét visszafordíthatnák; mert egy alkotmányos államban mindenkire nézve egyenlő jog érvényes, s hogy ezt elvet ma kevésbé lehet megtámadni, mint valaha — s minden kiváltságok külön állásra törő kísérlet hajótörést kell hogy szenvedjen, ez bizonyos.”

Befolyásos ó-szászok gyakran elmondák, hogy az ó-szászok nem küzdenek „Sonderstellung“-ért az államban, és ime az általuk vezetett n-szebeni képviselő épen ilyesmit sceniroz, és pedig oly módon, hogy az nem korszerű sajtások megtartásáért, de egy régi, tarthatatlannak általánosan elismert külön állás mellett plaidirozva, a felelős kormány rendeleteit „törvényteleneknek” hirdeti, s a magyar parlament hatásköréből egészen ki szeretné venni a municipiumok rendezését, reabizván a Királyföld ebbeli reformálását az egyetemre.

Hogy a n-szebeni képviselő merészségben és önteltségben túltett a szélsőbal-kodó megyéken is, óvásából kiténik; hiszszük azonban, hogy a ros példát követésének meggátolása szempontjából az óvásnak is feltalálja hathatós orvosságát a felelős kormány; teheti ezt annál inkább, mert a magyar parlament felhatalmazása alapján járt el a Királyföld „ideiglenes” reformja körül.

Tisza Kálmán elmélete.

A „Hon” f. évi 281-dik számában közölt országgyűlési tudósítás szerint — Román Sándor képviselőnek kiadatása tárgyában, Tisza Kálmán a balázsfalli pronunciamento aláírói ellen megindított büntvizsgálat kegyelem útján megszüntetéséről körülből következőleg nyilatkozott: „azon kegyelmi tényben, mely — nézete szerint — nem helyesen és alkotmányos úton jött létre, mert a kegyelmi tény gyakorlatának ideje akkor következett be, mikor már ítélet hozva van,” tovább: „a kegyelmi tény a büntetést elengedheti, de a vizsgálatot nem szabad felfüggeszteni, mert oly esetben, hol büntetést van szó, megsejtése az ország többi polgárainak, oly esetben pedig, midőn a vádlott általán megfosztja őt attól, hogy ártatlanságát bebizonyíthassa...” nem tudom a hírlapi közlés híven van-e adva; de tény, hogy saját organuma így közölte.

T. K. ezen nyilatkozatából az tűnik ki, hogy ő a királynak — hozott ítélet előtti kegyelmezési jogát, az ugynevezett pertörlést (abolitio) határozottan tagadja; és ebben téved, mert régi törvényeink úgy, mint nagyfotosságu törvényszéki gyakorlatunk hazánkban a kegyelmezési jogot (ad-gratiatio) egész terjedelmében — beleértve a pertörlés jogát is — határozottan a király felség-jogai közé sorozzák (1405—5. 1715—48. 1791—56. 1848—3. §. 7.).

Igaz, vannak a kegyelmezési jogot megszorító törvényeink és felsőbb rendeleteink, p. o. H. K. II. 9. hol a kegyelmezés által a büntetést magánjogi eredményre, a kártérítésre, el nem engedhető — továbbá a visszaesők, ezéges gonosztevők és a jus gladii gyakorlatára vonatkozólag (1492—82. 1563—63. 1655—26. és 38.) végtül a rügtönjelzésnél (1813. VIII. §. 5. 1846. IV. §. 16.) sat., ezekhez hasonló törvényekre azonban T. K. nézete nem alapható, mivel ezek egyes konkrét esetekre vonatkoznak és az általános elv alól kivételeket képeznek — a pronunciamento-féle úgy pedig e

hogy inopportum dolog lenne a pápa csalhatlanságának kérdését felvetni, — azt azonban politikai szempontból állítani fel: annyit tennie, mint Franciaországot a concordatum kötelezettségei alól feloldani.

A „Boletín diplomatico“ nyíltan Prim dictaturáját hozza javaslatba. „Nem kényuri s önkényes, hanem erős, igazságos s oly dictaturát kívánunk, — teszi hozzá a lap, — melynek a rend szíven fekszik; nem zsarnoki, hanem felvilágosult dictaturát. Annak meghatározott időre levén korlátozva, a forradalom elé atyai gonddal ki kellene jelölnie irányát, oly megoldás előidézése végett, mely valószínű lenne s melynek semmi köze sem volna ama hazug megoldásokkal, melyeket nekünk felajánlanak.“

A kortes gyűlés 7 ki ülésében az állami-

nister kijelenté, különböző nemzetek attól félnek, hogy ultramontán eszmék vezethetnek a zsinat határozatait; s azt hiszi, hogy a földi püspökök, s Dupanloup magatartása a gallicianus újraszülését látszanak jelölni; míg az ultramontánok a római egyházat a modern polgárosodástól el akarják választani. Továbbá kijelenté, hogy ha a zsinat oly határozatokat hozna, melyek az 1869. ki-spányol alkotmány elveivel ellentétesek, a kormány azok ellen egész erejéből barcolni fogna. A kormány ezen szellemben táviratozott Romába, mivel erősen el van tükélve, minden spányolt, osztálykülönbség nélkül, az alkotmány tiszteltetésre szorítani.

Romából távirják decz. 10-ről: Tegnap tartották a concilium atyái a Péterszékesegyházban első főcongregatiojukat. A gyűlésezet 10 tagot vá-

lasztott, kik 8-8 tagból álló két osztályt képeznek, mint judices excusationum és judices quacelorum et controversionum. — Az időjárás folytonosan kedvezőtlen.

A nápolyi ellenzsinat decz. 8-án tilt össze. Ricciardi maga tett közzé egy iratot, melyben a felszólítást és Siciliának tizenegy nagyobb városát számlálja fel, melyeknek polgárai felszólítottak, decz. 8-án nyilvános ülésben magokévé tenni a következő határozatokat: 1. 8. Engesztelhetetlen háború a papság ellen. 2. or. Tiltakozás a napoleoni elnyomás ellen. 3. or. Föltétlen lelkiismereti szabadság mindenkinél. A „Corresp. Italiane“ egyébiránt jelenti, hogy ezen ellen concilium „Halál a francia császárra! Éljen a francia köztársaság!“ kiáltások miatt eloszlott.

Mint az „Eastern Budget“-nek Kairóból f. hó

7-ről jelentik, a szultánnak a khedivehez intézett fermája megelégedést fejez ki a khedivének az egyiptomi hadkészlőkre vonatkozó nyilatkozatai fölött; azonban a budget, s a kölcsöntök tekintetében, ragaszkodik a porta követeléseiből. Egyébiránt a fermán nem bir fenyegető jellemmel, s azt várják, hogy a khedive békülékeny választ fog adni.

Távirati tudósítás a bécsi börzéről

Dec. 17-kén: 5% Metalikus 100 frt 59.65, 5% Nemzeti kölcsön 100 frt 69.90. Kamat 59.65, 1860. Kölcson 96.50. Bankrészvény 733. Hitelezési részvény 267 frt 254.50. London 10 ft st. 125 frt 20%, kr 124.10. Ezüst 123.50. Cs. királyi arany 5.84.

Földtengermentesítési kötvények: Magyar 79.30, Temesi 78.—. Erdélyi 75.75. Horv.-Slavon 82.75.

Tulajd. és felelős szerkesztő: Sándor József.

Ad. 2787. 1869.

629

1—3

Hirdetmény.

A választási fuvar állomásban, a jövő 1870. évi fuvar kiszolgáltatás árlejtés útján **folyó hó 28-án** alólt tisztség irodájában 960 forint, kilencszáz hatvan forint kiküldetési rápótlási díj mellett egy évi időtartamra ki fog adni.

Válakozók 100 forint bántapénzzel ellátva ezennel meghívottak, az árlejtési feltételek a tisztségnél megtekinthetők.

Dobokamegye tisztsége. Szamosújvárt, dec. 14-én, 1869.

8700.

(621)

2—3

2205.

Hirdetés.

A kolozsvári m. k. bányá-erdő és sögyi főigazgatóság részéről közhírre tétetik, hogy báró Brukenthal-féle visszaváltott fogarasi kincstári zálogjavakban a fogarasi m. k. erdőhivatalnál **f. évi december 29-én** a következő urigajok kiliátásban lévő megváltásukig, és a mennyiben az 6 évnél hosszabbra fog nyulni, hat évre m. p. 1870 évi Január 1-étől 1875. Deczember végéig, nyilvános árverezés útján a tőbbet ígérőnek bérbe fognak adni.

1. Alsó Szombatfalván. a.) három malom 11 kerékkel, b.) a korcsmárlási jog.

2. Felső Viston: Egy malom két kerékkel.

3. Alsó Viston: A korcsmárlási jog.

4. Bessenbaken: A korcsmárlási jog.

5. Alsó Utsán: a.) három malom 7 kerékkel, b.) a korcsmárlási jog.

6. Szkorén: a.) egy malom két kerékkel, b.) a korcsmárlási jog.

7. Nagy Vajdalfalván: a.) két malom négy kerékkel, b.) a korcsmárlási jog.

8. Jááson: a.) egy malom egy kerékkel, b.) a korcsmárlási jog, és

9. Bethlenben: egy malom három kerékkel.

Ezen árverezésben mindenki részesülhet a ki a polgári törvények szerint bérleti tizletre alkalmas, a bérleti biztosítékot leteheti, és magát ez iránt t. i. fedhetetlensége és tehetősége iránt hatóságai bizonyítvánnyal igazolja, és a kiküldetési árakat tiz-százalékját érő bántapénzt leteszi.

Az árverezési és haszonbérleti részletes feltételek ezen bányáigazgatóság irodahivatalánál és a fogarasi m. k. erdőhivatalnál, a rendes hivatali órák alatt, megtekinthetők.

A kérdéses árverezési tárgyalásra írásbeli ajánlatok is lévén beadhatók, megjegyzetjük, hogy 50 krnyi bilyeggel felszerelt minden ajánlathoz, a fentebb érintett hatósági bizonyítvány és az ígért bérösszegnek 10% ja bántapénzzel csatolandó, hogy az írásbeli ajánlat az árverezés kezdete előtt, az árverési biztosnak lepecsételve kézbesítendő, az ajánlatba pedig az ajánlott bérpénz, nem csak számokkal, de betűkkel is, és a bérlet tárgy, melyre az ajánlat vonatkozik, tisztán kifejezendő, és végül kijelentendő: hogy vállalkozó az árverezési és haszonbérleti feltételeket ismeri és azokat általában elfogadja.

A m. k. bányá-erdő- és sögyi Igazgatóságtól.

Kolozsvárt, 1869. Deczember 4-én.

9214.

(619)

(3—3)

2343.

Ezennel közhírre tétetik, hogy a volt Gy.-Szt.-Miklósi m. kir. erdő és uradalmi hivatal 1869. október 6-án működését megszüntetvén, annak kezeléséből még fennálló kérdések az alólt igazgatósághoz intézendők.

A m. kir. bányá-, só-, erdő- és államjavak főigazgatóságától.

Kolozsvárt, 1869. deczember-hó 7-kén.

NEM HIVATALOS.

Karácsoni és újévi ajándékok

ugymint mindennemű

gyermekjátékok

s a legválasztékosabb diszmű-árucikkek

DUS RAKTÁRA

a „nagy Bazár“ban

Csapó Sándornál Kolozsvárt.

(502)

és a

BOSKOVITZ A. látsszerész.

Ajánlja a n. érdemi közönségnek optikai diszmű-raktárát

(Kolozsvárti főtér dr. Szabó-ház) névszerint a következő tárgyakat u. m.

Kettős látcsöveit (színházi)

látcső 5 ftől 100 frtig.

Távcsöveit 4 „ 70 „

Finom szemüvegeit (Lorgnetten)

nagyválasztékban 70 krtól felfelé.

Orrcsipeit (Zwickler) 80 krtól felfelé.

Figyelemre méltó. A lát-

erő kimélete és fenntartása többnyire

alkalmas szemüvegek által eszközöl-

tetik. Hasonlóképpen hibás vagy cze-

szertlenül ügy választása által a szem-

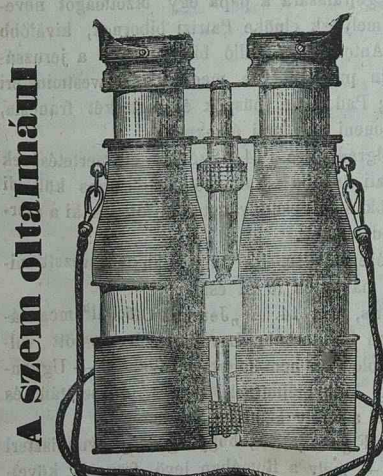
nek tetemesen ártani. Fontos tehát

tudni: hogy nálam a szemüvegek vá-

lasztása nem bízik a szűkségükre,

s hogy a szemorvosok rendeletei ná-

lam pontosan teljesítettek.

A szem oltalmát

Meglepő szépségű és izléstelyesleg újabb divatu

papirgallérok, kéz- és mellelők

nők részére gallérok darabja 4, 5 és 6 kr. duczete 30, 40 és 50 kr.
„ kézelők „ 4 kr duczete „ 30 kr.
férfiak részére gallérok darabja 4 kr. duczete „ 35 kr.
„ kézelők „ 4 kr. „ 30 kr.
„ mellelők „ 4 kr „ 30 kr.

Továbbá a most érkezett

varázs képek. Egy perc alatt a legnagyobb könnyűséggel lehet a legkülömbfélébb képeket u. m. csoportokat, füzereket, bokrétaikat, állatokat sat. minden tárgyra pl. fára, csontokra, üvegre, pléhre, porcellánra, bőrre, kőre papírra áttenni. Ezek különböző házi tárgyak díszítésére szolgálnak. Ezen varázsképek egy egész rendbeli csoportja 60—100 képpel csinos borítékba, 60 kr. 1 frt., 1 frt 60., 1 frt 80.

Regulateur-tollak minden kézhez és papírhoz alkalmazhatók, úgy hogy azon egy tollal a legfinomabb kaligrafiai és a legerősebb és legvastagabb vonásokat ki lehet vinni, 12 darab 25 kr, 1 doboz 144 darab 2 frt 50 kr. Végre Lényomások tentatartók, melyekben a tinta soha ki nem szárad, nem sűrűdik meg és üledéket nem képez, csinos porcellán kiállításban, darabja 75 kr.

Csomagolás ingyen. STEIN JÁNOS papirkereskedése s vonalzott könyvek gyári raktárában Kolozsvárt.

Ugyan csak Stein Jánosnál kapható:

A „Magyar Polgár“

nagy naptára

1870-dik évre.

Szerkesztette K. PAPP MIKLÓS.

Teljes tiszti czimtar s a Királyhágon ipenni vásárok pontos jegyzékével.

Ara 1 frt o ért. Postán küldve 1 frt. 5 kr.

Előfizetési fölhivas az

„Ungarischer Actionär“

ezimű hetilapra,

a magyarországi népgazdaszat-, forgalom-, pénz- s biztosítási ügyek, kereskedelem- és ipar legnagyobb s legelterjedtebb lapjára, mely két évi fűnállása óta nem csak a magyar s ausztriai kereskedelmi világ, hanem minden eurpai nemzetgazdaszati tekintély becsülését s rokonszenvét kivívta. Munkatársai közé a lap egy magyar hírlapirodalom, országgyűlés s egyetem mint a bel- s külföldi kereskedelmi s tudós világ legjelesebb férfait számítja.

A lap, hogy viszonyainkkal a külföldet megismertesse, német nyelven jelenik meg, de a magyar érdekeket képviseli. Minden egyes száma 6—9 eredeti, részint gyakorlati kérdéseket tárgyaló, részint elméleti s tudományos tartalmu cikket közöl, melyekből az olvasó közönség tudulást és mulattatást merithet.

Az anynyira fontos vasúti ügyekre különös tekintettel van az „Ungarischer Actionär“; azonkívül azon összeköttetés által, melyben a lap áll a különféle consulatusok s követségek eladóival, valamint londoni, párisi, frankfurti, berlini, stettini, sz.-pétervári, bukaresti, konstantinápolyi, triesti, fumei, bécsi s pesti kizárólag eredeti levelezői s tőzsdei tudósítói által olvasóinak pontos s biztos tudósítást ad mindazon történetekről, melyek a kereskedelmi világot különösen érdeklik.

Az „Ungarischer Actionär“ megjelen minden vasárnap 3—4 ivre terjedő tartalommal díszes kiállításban. Az előfizetési díj postai szétküldéssel a magyarországi birodalomba évenként 10 frt. fél évenként 5 frt.

Előfizetheti az „Ungarischer Actionär“ kiadó hivatalában, Pesten királyutca 43 szám, továbbá a Deutsch féle könyvnyomda, s kiadói részvény-társaságnál, Dorottya-utca, s minden postai atálnál.

LICHTENSTEIN F. LAJOS, az „Ung. Actionär“ szerkesztő-tulajdonosa.

631 1—2 Ó és új széna.

Kalagyalokban és kazalban található külső-farkasutczában, a 180 sz. alatti telken.

630 1—3

A Kabós Dániel féle pusztaszentmihályi jóság Kolozsvár és országút közepében, 2 hold belső, 61 hold szántó, 27 hold kaszáló, 5 hold legelő területtel, udll varház és gazdasági épületekkel azonnahasonbérbe kiadó. Értekezhetni Tompa Károly ügyvéddel, sétaterutca 4 sz. alatt.

632. 1—* Karácsoni és újévi ajándékok

TAUFFER JÁNOS cukrászatában.

A legnagyobb mennyiség és kitűnő szép választásban kapható:

finom dragant, és csokoládé liqueurök, Salon, Creém, hab

és mandula Confektek, igen csinos dobozok, külbírtéle czu

korral töltve, dragant figurák és cukor gyümölcsök,

nagyválasztásban és jutányos árért.

Finom butellias desért-borok és fran-

czia pezsgők.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.

szám a. I-só emelet.